

Риёзус солиҳийн шарҳи / Ҳаё ва унинг фазилати ҳамда у билан хулқланишга одатланмоққа тарғиб қилиш ҳақида / 985-ҳадис

985 - وَعَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَّهُ أَرَادَ أَنْ يَعْزُزَ، فَقَالَ: «يَا مَعْشَرَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ؛ إِنَّ مِنْ إِخْوَانِكُمْ قَوْمًا، لَيْسَ لَهُمْ مَالٌ، وَلَا عَشِيرَةٌ، فَلَيَضْمُمْ أَحْلَكُمْ إِلَيْهِ الرَّجُلَيْنِ أَوِ التَّلَاثَةَ»، فَمَا لَأَحَدِنَا مِنْ ظَهَرٍ يَحْمِلُهُ إِلَّا عُفْبَةٌ كَعْفَبَةٌ يَعْنِي: أَحَدِهِمْ، قَالَ: فَضَمَّمْتُ إِلَيَّ اثْنَيْنِ أَوْ ثَلَاثَةَ، وَمَا لِي إِلَّا عُفْبَةٌ كَعْفَبَةٌ أَحَدِهِمْ مِنْ جَمْلِي». رَوَاهُ أَبُو ذَوْدَ [2534].

985. Жобир розияллоҳу анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ғазотга чиқмоқчи бўлиб, «Эй муҳожир ва ансорлар! Биродарларингиз орасида мол-дунёси ҳам, қариндошлари ҳам бўлмаганлар бор. Ҳар бирингиз улардан икки ёки уч кишини ўзига бириктириб олсин. Бирортамизда миниладиган ҳайвон бўлса, навбатма-навбат минилсинг», дедилар. Мен ҳам ўзимга икита ёки учтасини бириктириб олдим ҳамда тумни улар билан навбатма-навбат миндим».

Абу Довуд ривояти.

Шарҳ: Аввалги ҳадисда хар қандай мулкнинг ортиқчасини қўлида йўқларга бериш тавсия қилинар экан, бу ерда бор бўлган отлиқдан неча киши бўлса навбатма-навбат фойдаланиш буюрилмоқда.

Бирга ғазотга кетгандарнинг, бир-бирларини тушуниши ва ёрдам кўрсатиши бундан янада очиқроқ ифода қилинмаса керак. Ҳеч ким: «Отлиқ меникимасми? Хоҳлаганимдек фойдаланаман. Бошқаси мени қизиқтирумайди» дея олмайди. Қўлидан келганича муҳтоҷ бўлган йўл ҳамроҳларига ёрдам бериш керак. «Отлиғи бўлмаган йўлга чиқмасин, урушга бормасин» дейилмайди. Чунки уруш пайтида кимнинг нима қилиши, қанчалик фойда беришини билиб бўлмайди. Фақир минишга отлиғи йўқ, лекин жанговор бўлиши мумкин. Бу эса уруш майдонида катта фойда беради.

Манба: hadis.islom.uz

